

SCRISOARE DESCHISĂ

D-lui Ministru al Sănătății, Victor Sebastian Costache,

Domnule Ministrul,

Vă înaintez această Scrisoare deschisă în contextul nefericit al decesului copilului de 4 ani din Pitești, ca urmare a complicațiilor apărute după anestezia generală efectuată la un cabinet stomatologic privat, pentru a vă explica situația cu care ne confruntăm noi, părinții persoanelor cu dizabilități și copiii noștri, urmare a faptului că sistemul medical românesc nu oferă servicii stomatologice decontate și acces în spitalele universitare la tratamente stomatologice.

Mă numesc Daniela Coman și locuiesc împreună cu fiica mea în Municipiul Piatra Neamț. Precizez că fiica mea, în vârstă de 24 de ani, este încadrată în grad grav de handicap (cu afecțiuni asociate, atât fizice, cât și psihice și nonverbală) de la vârsta de 2 ani.

La vârsta de 4 ani, fiica mea a început să aibă afecțiuni dentare, dar niciun medic stomatolog din Piatra Neamț nu a acceptat-o ca pacientă. La începutul anului 2005, când fiica mea avea deja 9 ani am reușit cu mare greutate să ne facem programare pentru tratamente stomatologice la UMF "Carol Davila" București, Facultatea de Medicină - Catedra de Ortodonție.

În luna noiembrie 2005, fiica mea a fost internată trei zile la Spitalul Universitar de Stomatologie "Prof. Dr. Dan Theodorescu" București - Clinica de chirurgie orală și maxilo-facială pentru tratamente stomatologice sub anestezie generală.

În perioada 2007-2010, fiica mea a beneficiat din nou de tratamente stomatologice la UMF "Carol Davila" București, Facultatea de Medicină - Catedra de Ortodonție.

În luna februarie 2013, fiica mea a fost internată din nou la Clinica de chirurgie orală și maxilo-facială pentru tratamente stomatologice sub anestezie generală.

De fiecare dată, costurile pentru toate tratamentele stomatologice au fost decontate de Casa de Asigurări de Sănătate.

Din cauza deteriorării grave a danturii, datorată mai multor cauze obiective-fiica mea este nonverbală și nu-și poate face singură igiena dentară, dar și pentru că, din cauza dizabilității ei, nici un doctor nu reușește să efectueze tratamente stomatologice complete fără anestezie generală, am fost nevoită să apelăm din nou la tratamente stomatologice sub anestezie generală.

Surpriza mare a fost când, în 2015, dorind s-o programez la Spitalul Universitar de Stomatologie "Prof. Dr. Dan Theodorescu" București - Clinica de chirurgie orală și maxilo-facială, am aflat cu stupeoare că Casa de Asigurări de Sănătate nu a mai încheiat contracte cu niciun Spital Universitar din țară pentru decontarea tratamentelor stomatologice sub anestezie generală. Am dat zeci de telefoane pentru a confirma informația.

M-am oferit să plătesc această intervenție pentru fiica mea, dar am fost refuzată.

Singura intervenție stomatologică decontată de Casa de Asigurări este cea de extracție dentară.

În aceste condiții vă întreb, d-le Ministru al Sănătății, ce să facem cu copiii noștri pe care sistemul refuză să îi trateze, doar îndeapărtează părți din ei. Care este sfatul dumneavoastră, să riscăm la un cabinet privat sau să mergem la spital și să ne lăsăm copiii fără dinți și fără măsele în gură sau să-i privim cum se chinuie de durere?

În anul 2017, după îndelungi căutări, fiica mea a fost acceptată pentru această intervenție la o clinică privată din București. Intervenția a fost realizată în două etape- luna iulie și luna septembrie, pentru că numărul de ore de anestezie generală era foarte mare. Costurile pentru aceste intervenții au însumat suma de 14.500 lei.

Menționez că după fiecare anestezie generală au fost probleme. Agitație, dureri cumplite de cap, imposibilitatea orientării- simptome care au înspăimântat până și cadrele medicale, nu numai pe mine.

Pregătirea pentru stomatolog este pentru mine ca părinte pregătirea pentru o imensă traumă. Mă întreb, chiar nu pot fi luate măsuri pentru ca acești oameni să poată beneficia de tratament? E incapabil sistemul sanitar românesc public să îi trateze în condiții de siguranță? Asta stă oare în spatele refuzului de tratament?

Sunt așa o povară acești oameni pentru buget încât nu li se pot deconta tratamentele? Le plătim dacă altfel nu se poate, dar măcar să avem unde să le facem.

În situația fiicei mele sunt sute de copii și tineri cu dizabilități care, deși scriptic au dreptul prin lege la tratamente chirurgicale gratuite, faptic, nu beneficiază de niciun tratament.

Nu e prima dată când aduc la cunoștința guvernanților această situație și cer soluții. Tot am sperat că dacă ajungem la un secretar de stat se poate să fim auziți, apoi la un ministru, apoi la prim ministru. Degeaba însă.

Ultima dată, în martie 2018, în cadrul întâlnirii organizate de Primul Ministru de atunci, cu reprezentanți ai ONG-urilor constituite de către părinții copiilor cu dizabilități, am reușit să prezentăm și situația asistenței stomatologice deficitare pentru copii și adulți cu dizabilități din țară. La dosarul cu documente înmănat, am atașat inclusiv cele două facturi care demonstrează intervențiile stomatologice sub anestezie generală a fiicei mele la clinica privată.

Din păcate, copiii noștri sunt invizibili și noi niște umbre chinuite care trăiesc fiecare oră luptând pentru a ușura suferința lor, pentru a le face viața cât mai normală.

Domnule ministru e posibil să ne sprijiniți?

Cu stimă,

Daniela Coman, părinte al unui copil cu dizabilități și președinte al Asociației de Sprijin a Persoanelor cu Nevoi Speciale-Luceafărul, Neamț

14.02.2020